PSALMUL 92 (I)

1. [1]Frumos e ca să-L lăudăm
pe DOMNUL toţi în lume
şi totdeauna să mărim,
Prea'nalte, sfântu-Ți Nume.
[2]De dimineață să vestim
adânca-Ți bunătate
şi-a Ta credincioşie-atunci
când noaptea se abate.

2. [3]Cu instrument cu zece corzi
în cântece plăcute,
cu sunetele harfei dragi
şi sunet de-alăute...
[4]Căci, DOAMNE, Tu mă-
nveseleşti
cu lucruri minunate
şi eu de veselie cânt
când le privesc pe toate.

3. [5]O, cât de mari lucrări faci Tu,
pe-a Ta-nţeleaptă Cale,
ce ‘nalte, Doamne, şi adânci
sunt gândurile Tale!
[6]Dar toate pentru omul prost
rămân necunoscute
şi nici de omul cel nebun
în seamă nu-s ţinute.

4. [7]Şi dacă cei răi înfloresc
ca iarba din câmpie,
e numai ca să fie stinşi,
zdrobiţi pe veşnicie.
[8]Dar, DOAMNE, Tu eşti înălţat
pe veci şi cu mărire,
[9]vrăjmaşii Tăi şi cei răi pier
şi merg la nimicire.